

MOJA PARAFIA

TYGODNIK
PARAFII
ŚW. JÓZEFA
W RADOMIU

XXXI Niedziela Zwykła • Rok A

Ewangelia: Mt 23, 1-12

Na katedrze Mojżesza zasiedli uczeni w Piśmie i faryzeusze. Czyńcie więc i zachowujcie wszystko, co wam polecą, lecz uczynków ich nie naśladowajcie. Mówią, ale sami nie czynią. Wiążą ciężary wielkie i nie do zniesienia i kładą je ludziom na ramiona.

Chrystusowe przestrogi

W dzisiejszym fragmencie Ewangelii Jezus mocno krytykuje postawę faryzejską.

Polega ona na rozdźwięku między wypowiedzianym słowem a życiem codziennym. Na spektakularnej pobożności, przed którą tak stanowczo Jezus przestrzegał. Z odwagą i otwartością mówi do tłumów o faryzeuszach: „Czyńcie więc i zachowujcie wszystko co wam polecą, ale uczynków ich nie naśladowajcie” (Mt 23, 3).

Po surowej ocenie postawy i pobożności faryzeuszów Jezus daje pozytywne wskazówki dla tych, którzy są lub chcą być Jego uczniami. Sprawowane funkcje i związane z nimi tytuły nie powinny wiernym przesłaniać osoby Tego, który jest rzeczywistym i najwyższym nauczycielem, ojcem i mistrzem wszyst-

kich. To, czym mamy się kierować w życiu, to tylko Ewangelia. Nikt nie może się tłumaczyć, czy usprawiedliwiać swego postępowania przykładem innych ludzi. Od naśladowania innych jesteśmy zwolnieni autorytetem samego Chrystusa: „Uczynków ich nie naśladowajcie” (Mt 23, 3). Natomiast nikt nie jest zwolniony od zachowywania i wypełniania Ewangelii, która wymaga postawy służebnej wobec innych i pokory.

Przyjacielu! Ciągłe zagrażają nam faryzejskie nawyki. Naśladowujemy ich świadomie czy nieświadomie, ukrywając swoje błędy, a wypuklając nasze, jakże nieraz minimalne osiągnięcia. Pomyślmy dzisiaj o tym, co powiedział Chrystus, że każdy „kto się wywyższa, będzie ponizony, a kto się poniża, będzie wywyższony” (Mt 23, 12).

ks. Ireneusz

Kto wywyższa samego siebie

Jego życiorys – nieskalany, kariera – oczkiem w głowie, cel – stanowisko burmistrza, pośła. Jego metoda - wizyty w stowarzyszeniach, przedszkolach, domach starców, sierocińcach; wszędzie obietnice, aprobaty, wielkie słowa. Zawsze w towarzystwie prasy, telewizji. Na każdej uroczystości – miejsce honorowe, a na ulicy – oczekiwanie na ukłony. Robi wszystko, żeby się ludziom pokazać.

?? Czy wiesz, że...

Baldachim. Ozdobna tkanina rozpięta na czterech drążkach trzymana podczas procesji nad kapłanem niosącym monstrancję. Baldachimem nazywa się też górną część tronu papieskiego lub biskupiego. Sama nazwa pochodzi od ozdobnej tkaniny wyrabianej w Baldacco.

Biret (łac. *birrum* – rodzaj opończy z kapturem, albo *biretum* – czapeczka). Nakrycie głowy duchownych katolickich w formie graniastej lub okrągłej, sztywnej czapeczki z trzema albo czterema rogami. Kardynałowie noszą birety w kolorze purpurowym, biskupi – fioletowym, a pozostali duchowni – czarnym.

Biskup (gr. episkopos – nadzorca). Biskup jest następcą apostołów, zarządzającym diecezją (biskupstwem) i sprawującym władzę zwierzchnią nad mieszkającymi w niej katolikami. Pełni również urząd kapłański, nauczycielski i pasterski. Biskupa powołuje papież, kierując się propozycjami Kościołów lokalnych. Biskup ordynariusz stoi na czele diecezji i ma władzę zwyczajną, zwany jest również diecezjalnym, posiada bowiem obowiązek rezydencji, czyli przebywania na terenie swej diecezji.

Biskup sufragan; zwany również biskupem pomocniczym, pomaga ordynariuszowi w jego pracy.

Biskup koadiutor; to biskup pomocniczy z prawem następstwa.

Biskup tytularny: to biskup posiadający tytuł nie istniejący już w diecezji i nie mający własnej diecezji.

SOS MODLITWNE SOS

Módlmy się o świętość ludzi wierzących.

Incarnationis mysterium

Postanawiam ponadto, że w Kościołach partykularnych należy rozpocząć obchody Jubileuszu w świętym dniu Narodzenia

Pana Jezusa, sprawując uroczystą liturgię eucharystyczną pod przewodnictwem biskupa diecezjalnego w katedrze, a także w konkatedrze. Przewodniczenie liturgii w konkatedrze biskup może powierzyć swemu delegatowi. Ponieważ obrzęd otwarcia Drzwi Świętych jest właściwy dla Bazyliki Watykańskiej i Bazylik patriarchalnych, wskazane jest, aby podczas inauguracji czasu jubileuszowego w poszczególnych diecezjach nadano szczególne znaczenie *static* w kościele, z którego wyruszy pielgrzymka do katedry; należy przy tym podkreślić liturgiczne znaczenie Księgi Ewangelii i odczytać wybrane fragmenty niniejszej Bulli, zgodnie ze wskazaniami „Rytułu obchodów Wielkiego Jubileuszu w Kościołach partykularnych”.

Boże Narodzenie 1999 r. niech będzie dla wszystkich uroczystością radosną i pełną blasku, zapowiedzią szczególnie głębokiego doświadczenia łaski i miłosierdzia Bożego, które to doświadczenie trwać będzie aż do zamknięcia Roku jubileuszowego w dniu Objawienia Pana

Naszego Jezusa Chrystusa, 6 stycznia 2001 r. Niech wszyscy wierzący przyjmą wezwanie aniołów, wołających nieustannie: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania” (Łk 2, 14). Okres Bożego Narodzenia stanie się w ten sposób jakby bijącym sercem Roku Świętego, który wprowadzi w życie Kościoła obfitość darów Ducha, aby służyły nowej ewangelizacji.

7. Praktyka obchodów jubileuszowych wzbogaciła się w ciągu swych dziejów o pewne znaki, które są świadectwem wiary i wspomagają religijność chrześcijańskiego ludu. Wśród nich należy wymienić przede wszystkim *pielgrzymkę*. Znak ten uświadamia nam kondycję człowieka, którego życie często opisuje się jako wędrówkę. Od narodzin do śmierci każdy z nas znajduje się w szczególnej kondycji *homo viator*. Pismo Święte ze swej strony wie-

lokrrotnie podkreśla wartość pielgrzymowania do miejsc świętych: tradycja nakazywała, aby Izraelita udawał się z pielgrzymką do miasta, w którym była przechowywana arka przymierza, albo by nawiedzał sanktuarium w Betel (por. Sdz 20, 18) lub w Szilo, gdzie została wysłuchana modlitwa Anny, matki Samuela (por. 1 Sm 1, 3). Poddając się dobrowolnie nakazom Prawa, także Jezus wraz z Maryją i Józefem udał się jako pielgrzym do świętego miasta Jeruzalem (por. Łk 1, 41). Historia Kościoła jest żywą kroniką pielgrzymki, która nigdy się nie kończy. Bardzo wielu wiernych pogłębia swą religijność podejmując wędrówkę, której celem jest miasto świętych Piotra i Pawła, Ziemia Święta lub stare i nowe sanktuaria poświęcone Maryi i Świętym.

Pielgrzymka zawsze była ważnym wydarzeniem w życiu chrześcijan, przybierając w kolejnych epokach różne formy kulturowe. Jest symbolem indywidualnej wędrówki człowieka wierzącego śladami Odkupiciele-

la: jest praktyką czynnej ascezy i pokuty za ludzkie słabości, wyraża nieustanną czujność człowieka wobec własnej ułomności i przygotowuje go wewnętrznie do przemiany serca. Przez czuwanie, post i modlitwę pielgrzym postępuje naprzód drogą chrześcijańskiej doskonałości, starając się dojść z pomocą łaski Bożej «do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa» (E f 4, 13).

8. Z pielgrzymowaniem związany jest też znak Drzwi Świętych, otwartych po raz pierwszy w Bazylice Najświętszego Zbawiciela na Lateranie podczas Jubileuszu roku 1423. Symbolizują one przejście z grzechu do łaski, do jakiego powołany jest każdy chrześcijanin. Jezus powiedział «Ja jestem bramą» (J 10, 7), aby ukazać, że nikt nie może mieć dostępu do Ojca inaczej, jak tylko przez Niego. Fakt, że Jezus tak określa samego siebie, potwierdza, iż jest On jedynym Zbawicielem posłanym przez Ojca. Istnieje tylko jedna brama, która pozwala wejść do życia w komunii z Bogiem: jest nią Jezus, jedyna i ostateczna droga zbawienia. Tylko do Niego można odnieść w pełni słowa Psalmisty: Oto jest brama Pana, przez nią wejdą sprawiedliwi (Ps 118 [117], 20).

c.d.n.

Wychowujmy razem

Właściwe wyniki i pozytywne rezultaty wychowawcze przynosi w rodzinie uznanie praw dziecka jako równego jej członka. Rodzice, w zależności od

rozwojowej fazy dziecka, pozwalają czasami, by działało ono na własną odpowiedzialność, kierując przy tym dyskretnie i sugerując prawidłowe zachowania. W ten sposób okazać można szacunek do indywidualności dziecka. Nie narzucam i nie wymuszam na dziecku - ale wyjaśniam i uzasadniam metody postępowania. Dziecko musi wiedzieć dokładnie, czego oczekują od niego rodzice, musi też wiedzieć, że tym oczekiwaniom sprosta, bo nauczono je wierzyć we własne siły i możliwości intelektualne. Kontakty rodziców z dzieckiem powinny być przyjemne dla obu stron i oparte na uczuciu wzajemnej sympatii i zrozumieniu. Dzięki możliwości zachowania odpowiednio umiarkowanego dystansu wobec dziecka - rozsądni i kochający rodzice są zdolni do jego obiektywnej oceny. W miarę dorastania rodzice mogą dawać dziecku coraz większą swobodę, bo darzą dobrze wychowane dziecko wzrastającym zaufaniem. Mimo tej swobody, utrzymują nadal swój autorytet, kierują rozsądnie postępowaniem pociechy i nie zapominają o trosce o zdrowie i bezpieczeństwo dziecka, o jego wiarę.

Nie zapominajmy, że potrzeba rozsądnej miłości, życzliwości i ciepła rodzinnego stwarza warunki do rozwoju szeregu niezbędnych w dorosłym życiu cech osobowości.

mgr Jadwiga Woźniak
/pedagog/

Świętość Chrześcijańska

„Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra... Tych, których od wieków poznał, tych też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu Jego Syna, aby On był pierworodnym między wielu braćmi. Tych zaś, których przeznaczył, tych też powołał, a których powołał tych też usprawiedliwił, a których usprawiedliwił - tych też obdarzył chwałą” (Rz 8, 28-30).

„Wszyscy chrześcijanie jakiegokolwiek stanu i zawodu powołani są do pełni życia chrześcijańskiego i do doskonałości miłości”. Wszyscy są powołani do świętości: „Bądźcie... doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5, 48).

Na osiągnięcie tej doskonałości wierni obracać powinni swe siły otrzymane według miary obdarowania Chrystusowego, aby... posłuszni we wszystkim woli Ojca, z całej duszy poświęcali się chwale Bożej i służbie bliźniemu. W ten sposób świętość Ludu Bożego wyda owoc obfity, jak tego dowodzi wymownie życie tylu świętych w dziejach Kościoła.

Postęp duchowy zmierza do coraz bardziej wewnętrznego zjednoczenia z Chrystusem. Zjednoczenie to jest nazywane zjednoczeniem „mistycznym”, ponieważ jest ono uczestnictwem w misterium Chrystusa przez sakramenty „święte mi-

steria” - a w Nim, w misterium Trójcy Świętej. Bóg wzywa nas wszystkich do tego wewnętrznego zjednoczenia z Nim, nawet jeśli szczególne łaski czy nadzwyczajne znaki życia mistycznego są udzielane jedynie niektórym, by ukazać darmowy dar udzielony wszystkim.

Droga do doskonałości wiedzie przez Krzyż. Nie ma świętości bez wyrzeczenia i bez walki duchowej. Postęp duchowy zakłada ascezę

i umartwienie, które prowadzi do życia w pokoju i radości błogosławieństw. Ten, kto wspina się, nie przestaje ciągle od początku, a tym początkom nie ma końca. Nigdy ten, kto się wspina, nie przestaje pragnąć tego, co już zna.

Dzieci naszej matki, Kościoła świętego, słusznie mają nadzieję na łaskę ostatecznego wytrwania i na nagrodę Boga - ich Ojca za dobre uczynki wypełnione dzięki Jego łasce w jedności z Jezusem. Wierzący, zachowując tę samą zasadę życia, uczestniczą w „błogosławionej nadziei” z tymi, których miłosierdzie Boże gromadzi w „Mieście Świętym - Jeruzalem Nowym... zstępującym z nieba od Boga, przystrojonym jak oblubienica... dla swego męża” (Ap 21,2).

Katechizm Kościoła Katolickiego

Listopad – miesiącem szczególnej pamięci o tych, co odeszli do Pana

Już listopad zapukał do zielonych drzwi przyrody... Zaciągnął się nieboskłon sinymi obłokami I z tych brzuchatych chmur chlusnęły srebrne bicze deszczu

Tak. To już prawdziwa jesień... Czegóż trzeba jeszcze?

Lecz dziś – pierwszy dzień tego miesiąca smutnego

To „Wszystkich Świętych”! Dzień jakże specyficzny

Niepodobny do żadnego innego...

Pamięć o tych, co odeszli i cieszą się w Niebie tkwi wciąż w naszych umysłach.

Chociaż doczesne ich szczątki wprawdzie tu, na cmentarzu spoczywają

Lecz przecież ich dusze gdzieś, hen w zaświatach mają szczęście oglądać twarz w Twarz Oblicze Ojca Najlepszego, Który przygarnął biedne dzieci do siebie.

Pomyśl – po trudnym, niekiedy smutnym życiu,

Dusze tak wielu ziemskich istot

Radują się wieczną chwałą w przecudownym Niebie.

Dlatego więc, choć to deszczowy, mglisty listopad

Nie warto się smucić...

Spójrz, jak fantastycznie dziś właśnie,

Pierwszego listopada, wszystkie cmentarze wyglądają

Niczym najpiękniejsze ogrody

Rozjarzone chybotliwymi płomykami świec toną w powodzi kwiatów: liliowych, złotych, białych

i różowych chryzantem, astrów; purpurowych herbacianych i śnieżnobiałych róż

Ostro pachną igliwem świeżych wieńców; I sama nie wiem już, czy pisać o wszystkich przepięknych kwiatkach, które zdobią groby...

W każdym razie jest pięknie

I tak będzie przez cały listopad...

O, spójrz, w sennym powietrzu

z szelestem spadł z klonu jeden ze złotych liści.

Wokół listopadowo, mgliście,

Cisza brązowo – złota trwa...

Ach, jakże jest jesienne

i jakże – uroczyście!

Katarzyna Wilczyńska

INFORMACJE

1. Dziś Nabożeństwo Różańcowe o godz. 17.00. Różaniec za zmarłych z wypominkami przez cały miesiąc listopad w niedzielę o godz. 17.00, w dni powszednie o godz. 17.30. Wypominki można jeszcze składać w zakrystii lub kancelarii parafialnej.
2. W poniedziałek - Uroczystość Wszystkich Świętych. Porządek Mszy św. jak w niedziele. Nabożeństwa na cmentarzach: przy ul. Limanowskiego i na Firleju o godz. 15.00. Nabożeństwo różańcowe połączone z wypominkami rocznymi o godz. 17.00.
3. We wtorek, 2 listopada Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych - Dzień Zaduszny. Msze św. będą w dużym kościele o godz. 6.30, 8.00, 9.30, 16.30 i 18.00. Dzieci zapraszamy na Mszę św. o godz. 16.30, młodzież na godz. 18.00.
4. W tym tygodniu przypada Pierwszy Czwartek, Piątek i Sobota Miesiąca. W czwartek na Mszę św. o godz. 18.00 zapraszamy wszystkie wspólnoty parafialne. Okazja do spowiedzi dla dorosłych podczas wszystkich Mszy św. i Nabożeństw. Spowiedź dzieci:
 - w czwartek od godz. 16.00 dla dzieci z klas IV, V, VI i gimnazjum
 - w piątek od godz. 16.00 dla dzieci z klas III, od godz. 17.00 dla młodzieży klas VIII, szkół średnich i młodzieży akademickiej.Po spowiedzi dzieci codziennie Nabożeństwo i Komunia Św.
5. W środę, 3 listopada o godz. 19.00 w sali nr 7 odbędzie się spotkanie organizacyjne koła PTTK w naszej parafii. Wszystkich zainteresowanych serdecznie zapraszamy.
6. W sobotę, 6 listopada odbędzie się dzień wspólnoty ministranckiej. Msza św. o godz. 11.00. Wszystkich ministrantów i aspirantów serdecznie zapraszamy.
7. W przyszłą niedzielę Komitet Budowy będzie przyjmował indywidualne ofiary na dalsze prace wokół i na zapleczu kościoła.
8. W przyszłą niedzielę o godz. 16.00 w małym kościele Msza św. w intencji rodzin.
9. W przyszłą niedzielę w naszej parafii rozpocznie się kurs przedmałżeński. Spotkania będą po Mszy św. odprawianej o godz. 13.00 w sali katechetycznej w podwórzu plebani.
10. Przed kościołem młodzież oazowa sprzedaje znicze nagrobkowe. Dochód ze sprzedaży przeznaczony jest na dofinansowanie oazowych rekolekcji wakacyjnych dla dzieci i młodzieży z biednych rodzin.

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Klaudia Kwiatkowska
Weronika Maria Matuszewska
Dorota Mroczkowska
Adrianna Weronika Nowak
Jakub Eryk Dopierała
Mateusz Tusin
Krzysztof Paweł Stan
Michał Winiarski
Ernest Grzegorz Nowak

Związek małżeński zawarli:

Aneta Osuch
i Wojciech Wasztyl
Agnieszka Ewa Zielińska
i Grzegorz Sikorski
Joanna Zuzanna Michalska
i Zdzisław Dembowski
Marzena Anna Pośnik
i Krzysztof Robert Ziątek
Anna Karolina Troniarz
i Konrad Jędrzejowski

Odeszli do Pana:

Bogusława Julianna Jaskólska - l. 65
Maria Szałas - l. 69
Helena Nowocień - l. 85
Bożena Maria Wydra - l. 38

ZYCZENIA

W 20. rocznicę ślubu Barbary i Józefa,
w 24. rocznicę urodzin Wojciecha,
w 19. rocznicę urodzin Anny,
w 18. rocznicę urodzin Roberta
błogosławieństwa Bożego
i opieki Najświętszej Maryi
Panny życzy

Redakcja

Dzień poświęcenia kościoła

W tę niedzielę obchodzimy rocznicę poświęcenia wszystkich kościołów, oprócz katedralnych. Nasza parafia także przeżywa taką uroczystość. Poświęcenie naszego kościoła odbyło się w sobotę, 7 grudnia 1996 r. Wtedy to, budowany od 13 lat kościół pod wezwaniem Królowej Apostołów otworzył drzwi dla swoich wiernych.

Mszy św., która rozpoczęła się

o godz. 11.00 przewodniczył J.E. Ks. Bp Edward Materski wraz z Ks. Bp. Adamem Odzimkiem. Ten szczególny dla naszej parafii dzień podkreślił swoją obecnością przełożony Prowincji Chrystusa Króla Książy Pallotynów Ks. Czesław Parzyszek SAC.

Dziś możemy modlić się w pięknym, dużym ko-

ściele, ale prace wykończeniowe nadal trwają. Chciejmy wspierać budowę naszej świątyni żarliwą modlitwą i szczodłą ofiarą.

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Ireneusz Chmielowski SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek,

Łukasz Grzeszczyk, Marcin Ciosek, Marcin Durasiewicz, Maria Sowińska, Sylwia Buchacz, Monika Grzesiak.

Drukarnia Virgo s.c. tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72